

ประสบการณ์ชีวิตในการดูแลรักษาสิ่งที่เป็นที่รัก

สมัยที่คุณพ่อคุณแม่ยังมีชีวิตอยู่ ส่วนมากก็ไม่ได้ดูแลปฏิบัติท่าน เนื่องจาก น้องสาวและลูกสาวคนโต จะช่วยกันปฏิบัติ คุณแม่ ยังโชคดีที่มีโอกาสได้ปฏิบัติคุณแม่ใน
คืนสุดท้ายของชีวิตท่าน

ผมดูแลทำ

นทั้งคืน เนื่องจากน้องสาวและลูกสาวดูแลจนเพลียไปตามๆกัน

สำหรับคุณพ่อ ผมเสียใจมากที่ไม่ได้มีโอกาสดูแลรับใช้ท่าน เนื่องจากเวลาที่คุณพ่อป่วยก็เข้าโรงพยาบาล โดยมีคุณแม่เป็นผู้เฝ้าไข้ คุณพ่อไม่ได้ป่วยใช้อาการหนัก
หลังจากเกษียณอายุราชการ คุณพ่อยังแข็งแรงดี เพียงแต่ท่านเริ่มหลงลืมไม่สามารถขับรถไปนอกบ้านเองได้ ถูกปล่อยทิ้งอยู่ตามลำพัง ในบ้าน

ลูกสาวและหลานสาวก็พาแต่คุณแม่ไปเที่ยว

ช่วงนั้นส่วนมากผมไปทำงานต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ

นานๆจะพาท่านออกไปเที่ยวสักครั้ง ท่านดีใจมาก

ยิ้มเหมือนกับเด็กเ

ดของเล่น

วันนั้

งท่านมีเสลดในคอ

หายใจไม่สะดวก ผมจึงพาท่านขึ้นรถไปส่งโรงพยาบาล และท่านเสียชีวิตในรถผมก่อนถึงโรงพยาบาล

สรุปตลอดชีวิตผมไม่เคยได้อยู่ดูแลเฝ้าไข้คนที่เจ็บหนักเลย อย่างไรก็ตามผมมีประสบการณ์ดูแลใกล้ชิดและรักษาแม่วัยแรก เมื่อ 7-8 ปีที่ผ่านมา

พาไปหาหมอและปฏิบัติดูแลเป็นอย่างดี เห็นความทรมาณของแม่วัยที่ป่วย ต้องป้อนข้าวป้อนน้ำ และในที่สุดก็ตาย เสียทั้งเวลา และเงินค่ารักษาเป็นจำนวนมาก
เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ร้องไห้จากการสูญเสียชีวิตของสัตว์เลี้ยง หลังจากนั้นก็ดูแลเลี้ยงดูแม่วัยที่สองที่ไม่ได้ป่วยเป็นอะไร จนปี

2559

แม่วัยที่สองก็ป่วย เสียค่ารักษา กับหมอ ถึงสามราย ในที่สุดก็จบลงที่ ร.พ.สัตว์มหาวิทยาลัยเกษตร หมอสรุปอาการจากผลเลือด และก็แจ้งว่าหายเป็นปกติแล้ว
แต่ไม่ทราบสาเหตุ

ต้นเดือนพฤศจิกายน 2564 แม่วัยที่สอง ที่อยู่ร่วมกับผมอย่างใกล้ชิด เหมือนกับพ่อลูก (สนิทกับแม่มากกว่าลูกแท้ๆ

เนื่องจากลูกโตหมดแล้วและแยกย้ายกันไปอยู่ที่อื่น ผมจึงอยู่กันแค่ หนึ่งคน กับหนึ่งตัว) ไม่ยอมทานอาหารได้แต่นอน เหมือนกับอาการเมื่อปี

2559

วันที่ 10 พ.ย.2564 ได้พาไปพบ สัตว์แพทย์ที่คลินิกเอกชน หมอตรวจพบว่ามิใช่ เจาะเลือด และให้น้ำเกลือบำรุง วันรุ่งขึ้นได้ผลเลือด หมอได้ให้ยามาทาน
พร้อมอาหาร และนัดไปดูแลอาทิตย์หน้า เข้าใจว่า ติดเชื้อพยาธิในเม็ดเลือด

พ

พยายามป้อนอาหาร และยาแต่ก็ป้อนได้นิดหน่อยแม่วัยไม่ค่อยให้ความร่วมมือ และ แม่วัยพยายามจะขอออกไปข้างนอกบ้าน

เนื่องจากหมอสั่งไม่ให้ปล่อยให้ออกไปนอกบ้าน แม่วัยแสดงความไม่พอใจ แต่ในที่สุดแม่วัยก็ยอมจำนน และพยายามหาที่หลบภายในบ้าน

เพราะกลัวผมจะจับป้อนอาหารและยา

เมื่อครบอาทิตย์ วันที่ 23 พ.ย. ไปหาหมอฟังผลเลือด ทราบว่าเลือดดีขึ้น เป็นปกติ หมอก็เข้าใจว่ารักษามาถูกทางแล้ว

จึงให้พยายามบ้วนอาหารและทานยาเดิมที่ให้ออกไปให้ครบเดือน

หยอดยา Revolution Plus แทน Broadline (ที่ใช้อยู่เดิม)

แมวไม่ยอมทานข้าวและยา ที่หมอสั่งมาให้ อาการแย่งลงไม่มีแรง สังเกตดูที่ท้องโตขึ้น

วันที่ 26 พ.ย. หมอให้ไปเปลี่ยนยาจากยา VibraVet เป็นยา (Vet) Doxy ML แทน ยาเม็ดสีเหลืองทานหลังอาหาร พอบ้วนยา แมว

มีน้ำลาย.จึงไปหาหมออีกคลินิกหนึ่ง ซึ่งเป็นหมอที่เคยดูแลรักษาแมวมาก่อน

พบว่าแ

มามีไข้ หมอให้น้ำเกลือใต้ผิวหนัง

ฉีดยาลดไข้ และยาบำรุง

หลังฉีดยาแมวอาเจียนออกมาซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อน หมอก็แจ้งว่ายาที่บ้วนก่อนมาหาหมอ เป็นยาที่ต้องกินอาหารมาก่อน แต่เมื่อไม่มีอาหาร

จึงเกิดกระทบกับระบบ

หมอเอามือจับท้องแมวที่โตผิดปกติแต่ก็ไม่ว่าอะไร สั่งยาน้ำ ลดอาเจียน และยาขับลม

รุ่งขึ้น วันที่ 27 พ.ย. เตรียมให้อาหารแมว และได้บ้วนยาน้ำแก้อาเจียนก่อน เมื่อบ้วนยาน้ำแก้อาเจียน แมวมีพองเต็มปาก

สักครู่แมวก็ก่อนอาเจียนออกมาเป็นน้ำคั้นๆ ออกมาสองกองเล็กๆ จึงพาไปหาหมอที่รักษาตั้งแต่แรกต่อ หมอเจาะเลือดอีก และเพิ่มการเช็กโปรตีนเพิ่ม

ให้น้ำเกลือ

200

ลิตร ตั้งแต่

12.00-19.00

อาการแยกว่าเก่ามาก

หมอสงสัยจะเป็นโรค น้ำในท้อง ซึ่งถ้าเป็นจริง จะรักษายากมาก แนะนำให้ไป ร.พ.สัตว์บ้านหมอแอ้นท์ ซึ่งมีเครื่องมือครบ ได้ติดต่อแนะนำให้ไปพบ

วันที่ 28 พ.ย. ได้ไปพบคุณหมอแอ้นท์ คุณหมอพิจารณาข้อมูลทุกอย่างที่ดำเนินการ และทำอัลตราซาวด์ช่องท้อง พบน้ำในช่องท้องเป็นจำนวนมาก ทำให้ช่องท้องอ

กเสปในแมว ซึ่งทำให้แมวปฏิเสธการกินข้าว และจะทำให้หายใจติดขัด คุณหมอแอ้นท์แนะนำว่า ว่าควรหยุดรักษาเพราะมาถึงขั้นสุดท้ายแล้ว

การรักษาแบบเก่าคือเจาะน้ำออกจากช่องท้องถ้าติดขัดในการหายใจ แต่ก็จะมีน้ำเข้าไปเพิ่มอีกก็ต้องเจาะน้ำออกอีก เป็นการยืดเวลา

แต่สมัยใหม่มีการวิจัยและพัฒนาจึงได้วิธีการรักษาแบบใหม่ แต่ค่ายาแพงมาก

ยาฉีดชื่อ

GS 441

ต้องฉีดทั้งหมด

84

เข็ม ฉีดทุกวันไม่ให้ขาด ราคาขวดละ

1,950

บาท ขวดหนึ่งฉีดได้

2 - 3

เข็ม ขึ้นกับน้ำหนัตัวแมว

คุณหมอแนะนำว่า ถ้ามีปัญหาด้านค่าใช้จ่าย ขอแนะนำว่าควรจะทำประกันสุขภาพทุกชนิด เพราะจะทรมาณแมวและไม่หาย ผมจึงกลับบ้านด้วยความเศร้าใจ เพราะช่วงนี้ไม่มีปัญหามาที่จะต้องจ่ายเงินเกือบแสนเพื่อรักษาโดยไม่แน่ใจว่าจะหายจริงหรือไม่เพราะอาจมีโรคอื่นแทรกซ้อนขึ้นมาอีก และถ้าตกลงรักษาก็ต้องไปหาเงินมาเป็นค่ารักษา ขณะนี้ก็อยู่ในสถานะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยที่จะมีรายได้พอเพียงกับค่ารักษา จึงตัดสินใจว่าจะไม่รักษาต่อ พอกลับมาถึงบ้าน ครอบครัวถาม ผมร้องไห้ด้วยความเสียใจ เป็นอย่างมาก

คุณหมออีกรายที่เป็นผู้รักษาตั้งแต่ต้น และรักษามาตลอด ยังผมว่าไม่ควรปล่อยไปอย่างนั้น ถึงแม้ไม่สามารถรักษาวิธีที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากได้ ก็ควรรักษาด้วยวิธีอื่น ผมได้เช็ค และสอบถามและปรึกษาคุณหมออีกหลายท่าน ท่านแนะนำว่าผมควรจะไปโรงพยาบาลสัตว์ของมหาวิทยาลัยเกษตร

เข้ารุ่งขึ้นวันที่ 29 พ.ย.ผมจึงรีบไปขอบัตรคิวตั้งแต่ตีห้า และรอพบหมอเพื่อปรึกษาโดยไม่นำแมวไปเพราะทรมาณแมวมาก หมอเริ่มตรวจตั้งแต่ 8.30 น แต่ผมได้คิวพบหมอเวลา

10.00

น (ใช้เวลาถึง

5

ชั่วโมง จึงได้พบหมอผู้หญิง (ดีที่ไม่ได้นำแมวไปทรมาณ ด้วย)

เมื่อพบหมอได้นำข้อมูลและการรักษาพร้อมทุกอย่างไปเล่าให้คุณหมอฟังและขอคำแนะนำว่าควรจะทำอย่างไร ควรหยุดตามคำแนะนำของหมอท่านหนึ่ง หรือควรรักษาต่อไป คุณหมอแจ้งว่าไม่ได้เห็นแมวจึงแนะนำลำบาก แจ้งว่าควรจะนำมาให้ดูอาการและหาสาเหตุให้ชัดเจนว่า แมวเป็นอะไรแน่ และช่วยเหลือโดยการทานยาคือพิเศษให้ในเวลา

13.30

น เพื่อพบหมออายุรกรรมสัตว์ป่วยนอก ชื่อ สัตวแพทย์ ธนายศ สุขอารมณ์ เพื่อพาแมวมาตรวจ

ผมกลับบ้านมาพาแมวไป ร.พ. แมวอาการแย่มากแล้ว ไม่ทานอาหารและไม่ยอมให้อ้อนยามาร่วม 20 วัน ไม่มีแรงลุกขึ้นยืน และเดินเองไม่ได้ นอนอย่างเดียว ผมต้องคอยอุ้มพาขึ้นรถ และไปถึงโรงพยาบาล ในเวลา

13.00

พอเวลา

13.30

น ก็ได้พบหมอตามเวลานัด คุณหมอดูเอกสารและฟังที่ผมเล่าให้ฟังทั้งหมด คุณหมอแจ้ง ว่าตอนนี้ถึงขั้นโคม่าแล้ว อย่างไรก็ตาม จะต้องเริ่มใหม่ตั้งแต่ต้น เนื่องจากหมอเดิมไม่ได้ให้เอกสารส่งตัวและรายละเอียดแบบมา มีแต่ผลตรวจเลือด เท่านั้น อัลตราซาวด์ก็ไม่มีเอกสาร ผมตกลงให้หมอดำเนินการ เนื่องจากตอนนี้รู้เพิ่มเติมว่า แมวมีน้ำในโพรงท้อง แต่ยังไม่ทราบว่ามีสาเหตุอะไร ความจริงตอนอัลตราซาวด์ เขาควรจะนำออกมาตรวจหาสาเหตุว่าเป็นอะไรแน่ (คุณหมอแอดมินที่พาอัลตราซาวด์ ให้คำแนะนำอย่างตรงประเด็นและสรุปอย่างชัดเจน แต่ไม่ได้ให้เอกสารมา เนื่องจาก คุณหมอ ไม่ได้คิดเงินค่าตรวจจากผมเลย และให้คำแนะนำอย่างชัดเจน ว่าไม่ควรรักษาต่อ) ตอนแรกผมก็เชื่อตามคำแนะนำพอมายังบ้านร้องไห้ด้วยความเศร้าใจและส่งสารแมวมาก จุดเปลี่ยนอยู่ที่คุณหมอจาก ร.พ.เกษตร ที่ให้คำปรึกษาผมว่า อาจจะมีสาเหตุอื่นก็ได้ จึงควรจะนำออกมาตรวจให้แน่ ว่าเป็นอะไรแน่ ผมจึงตัดสินใจใหม่เนื่องจากเกิดความหวังอีกครั้งว่าจะไม่ใช่โรคที่คาดว่าจะเป็นก็ได้ และถ้าแค่จะนำออกมาตรวจอย่างเดียวจึงไม่น่าจะทรมาณไปมากกว่าปัจจุบัน แต่ไม่ได้เป็นอย่างที่คิด

คุณหมอธนายุทธ สุขอารมย์ ได้สั่งให้เริ่มดำเนินการใหม่ทั้งหมดเลย เริ่มจาก เจาะเลือด ให้น้ำเกลือ x-ray อัลตราซาว หลังจากนั้นเมื่อได้ผลเลือด ก็พบหมออีกที และหมอก็สั่งให้ไปฉีดยา และให้น้ำเกลืออีก สรุปลงเสร็จเวลา

16.00

น. แมวถูกทราบอีกเช่นเคย ได้แจ้งว่าที่คุณหมอทำก็เหมือนกับที่ทำมาแล้วทั้ง

4-5

วันที่ผ่านมา คุณหมอก็อ้างว่า ตอนนี้ได้ให้ยาใหม่และรักษาตามอาการปัจจุบัน ไม่ใช่ยาตามเดิม ก็ได้แจ้งไปว่าเดิมแมวก็ไม่ยอมกินอาหารและยา บ้วนได้บ้างไม่ได้บ้างแมวจึงไม่มีแรงและอาการหนักขึ้น สรุปลงทราบจะทำอย่างไรแล้ว หมอบอกวันนี้จะส่งน้ำที่เจาะมาไปเข้าห้องแล็บเพื่อหาว่าเป็นโรคอะไรแน่ อีกสามวันจึงจะรู้ผล และนัดให้ไปพบวันที่

3

ธันวาคม แผนกอายุรกรรม เพื่อดูอาการ ตรวจเลือด อีก หลังจากนั้น ก็นัดอีกในวันที่

13

ธันวาคม

เพื่อพบกับหน่วยโรคแมว กับหมอวิภาวดี เพื่อดูอาการ และตรวจเลือดอีก

สรุปผมควรจะเชื่อ ร.พ.สัตว์ บ้านหมอแอ้นท์ แต่ก็ตัดสินใจผิดไปเชื่อที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยเกษตร ซึ่งทำขั้นตอนเดียวกับที่ผมทำกับ โรงพยาบาลอื่นมาก่อนนั้น และเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมด 4,865 บาท แมวไม่ได้ดีขึ้นเลยหนักกว่าเดิม ไม่น่าไว้วางใจขนาดนี้ หมอดีที่แนะนำ ตรงจุดและถูกต้องที่สุด แถมไม่คิดเงินผมแม้แต่บาทเดียว ผมไม่เชื่อ ไปเชื่อกับหมอที่ทำทุกอย่างตามขั้นตอนและนโยบายของโรงพยาบาล ผมแจ้งไปแล้วกับหมอที่ให้คำปรึกษาผมว่าขอให้ตัดเรื่องอายุรกรรมไปเลย

ขอให้ยึดจากข้อมูลที่ทำได้แล้วและต่อยอดโดยการนำน้ำในท้องมาตรวจเช็คทาง

Lab เลย

จะได้ตัดสินใจได้ถูกต้องว่าจะดำเนินการต่ออย่างไร

แต่โทษใครไม่ได้ ผมควรจะรอบครอบและคิดให้ดีกว่านี้ ไม่ควรปล่อยให้เขาทำเช่นนั้นตามที่ผมมีเป้าหมายอยู่แล้ว แต่พอพบคุณหมอที่มีน้ำใจ ก็เลยปล่อยเลยตามเลย คุณหมอก็ต้องทำตามหน้าที่ของท่านโดยคิดที่จะรักษาให้หาย และทำงานถึงที่สุดตามวิชาการที่เรารู้มา แต่ท่านไม่ได้คิดถึงว่าเจ้าของต้องเสียเงินเท่าไร และผลออกมาจะเป็นอย่างไรบ้าง

แมวตัวแรกที่ตายเมื่อ 7-8 ปีที่แล้วก็ตายที่โรงพยาบาลสัตว์มหาวิทยาลัยเกษตร หมดค่ารักษาไปร่วมสองหมื่นกว่าบาท

สรุปตามที่หมอนัดวันที่ 3 ธันวาคม 2564 ผมจะไม่พาแมวไปที่ ร.พ. จะไปพบคุณหมอและขอทราบผลจาก Lab และจะตั้งสติให้ดี

ในการปรึกษากับคุณหมอในครั้งนี้ จะต้องรู้ขั้นตอน และวิธีการต่อไป พร้อมทั้งผลที่จะเกิดทั้งระยะสั้น และระยะยาว รวมถึงค่าใช้จ่าย ด้วย

แมวตัวนี้มีความผูกพันกับผมมากที่สุด เนื่องจาก ลูกๆผมโตหมดแล้ว และแยกย้ายไปอยู่ที่อื่น ผมอยู่กับแมวตัวนี้มาตลอดเวลา 8 ปี อยู่กัน หนึ่งคน และหนึ่งตัว มีความผูกพัน เหมือนพ่อกับลูก

วันนี้ได้เขียนบทความนี้เพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น ถือเป็นการทบทวนเรื่องทั้งหมด ทำให้ทราบว่า ผมไม่ได้ใช้สติในการพิจารณา แต่ใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตัดสินใจ จึงทำให้ตัดสินใจพลาด หลายครั้งด้วยกัน จึงนำออกเผยแพร่ เพื่อการศึกษาเรียนรู้จากของจริง และอาจเป็นประโยชน์กับผู้อ่านได้บ้าง

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

1 ธันวาคม 2564